

[Jimmy Stahr]

Jeg synes, vi har fået skabt en god lov, og jeg synes ikke mindst, det er vigtigt, at vi nu har fået bragt idrætten på linje med andre kulturområder. Ved at give idrætten en rammelov og et repræsentantskab har vi fået idrætten bragt på linje med teater, musik og film rent lovgivningsmæssigt, og derfor er jeg selvfølgelig også lidt ked af, at specielt SF kun vil gå halvvejen i denne sag og undlade at stemme til loven.

Jeg tror også, det bliver en bedre lov for breddeidrætten. Ved støttemæssigt at skille eliteidrætten ud bliver der bedre plads for den brede idræt, og det er der heldigvis også en del af den folkelige idræts folk der har fået øjnene op for.

Under alle omstændigheder og for at gøre vores stilling helt klar – det er nærmest derfor, jeg er gået herop – vil jeg sige følgende:

Hvis regeringen i den nærmeste fremtid eller i det hele taget fremover begynder at skære i breddeidrætten, vil socialdemokratiet og givetvis også andre partier øjeblikkeligt tage denne lov tilbage til folketinget og undersøge, hvordan vi kan overføre disse penge fra eliten til bredden. Nu har kulturministeren jo været så venlig at lære os, hvor vi kan skaffe nogle penge fra, og det skal vi selvfølgelig benytte os af.

Dette skal i og for sig ikke være en trussel, jeg vil nærmest kalde det et løfte. Jeg tror for øvrigt heller ikke, at regeringen vil finde på det, ikke alene på grund af den ideelle baggrund, men også fordi regeringen kender den støtte, som idrætten har i befolkningen, og den skal vi og regeringen selvfølgelig gøre alt for at bevare.

Jeg synes også, at vi på enkelte områder har gjort loven bedre, endda bedre, end betænkningen var i sin tid. F.eks. når det drejer sig om repræsentantskabet, mener jeg, at det nye ændringsforslag, som kun VS og fremskridtspartiet var imod, har styrket både de aktive og den offentlige indsigt, og jeg er glad for, at vi ved at placere Idrættens Fællesråd i repræsentantskabet har fået anbragt en tappeventil for oplysninger til den brede idræt.

Så vil jeg gerne lægge et ord ind for, at også idrætspsykologien bliver repræsenteret på den ene eller den anden måde i repræsentantskabet. Jeg tror, det psykologiske aspekt i idrætten vil vokse de nærmeste år. Jeg siger dette for at understrege det menneskelige i

idrætten og ikke for at placere psykologer, der skal arbejde for resultatforbedringer. Det hele menneske i idrætten er stadig bedre end medaljerne.

Og så vil jeg slutte med at anbefale alle at stemme for lovforslaget, både for breddens skyld og for elitens skyld.

Tinning (VS):

Det var dog et imponerende hykleri så tidligt på dagen! »Det hele menneske i idrætten er bedre end medaljer«, siger hr. Jimmy Stahr. Hvad var det, vi diskuterede, da vi havde dette lovforslag til anden behandling? Det var holdningen til den enkelte eliteidrætsudøvers ytringsfrihed på idrætsbanen, hvor socialdemokratiet klart og konsekvent tog hr. Flemming Jensen og den sidende kulturminister i hånden og stemte imod. Man skal ikke ytre sig politisk på idrætsbanen, man skal bare tie stille, så skal hr. Jimmy Stahr nok ved festlige lejligheder stille sig op og snakke om det hele menneske i idrætten. Sikke noget plidder-pludder, undskyld, sikke noget vrøvl! Hvis det virkelig er socialdemokratiets opfattelse, at det hele menneske er det menneske, der ikke ytrer sig politisk, så længe de befinder sig på en idrætsbane, så siger jeg tak!

Så stiller hr. Jimmy Stahr sig oven i købet i dag herop – og det synes jeg næsten var imponerende – og gør sig til af at have medvirket til at få anbragt en repræsentant for Idrættens Fællesråd i dette repræsentantskab.

Sagen er for det første, at Idrættens Fællesråd ikke er nogen organisation, man kan repræsentere, men derimod et samtaleforum. For det andet har Idrættens Fællesråd ikke ønsket denne repræsentant. For det tredje bliver det eneste, der er kommet ud af dette, en masse vrøvl med lige præcis den dér konstruktion, og når hr. Jimmy Stahr så skal forklare det med, at her er der en tappeventil for oplysninger til den brede idræt, vil jeg da godt spørge – nej, jeg gider ikke engang høre svaret – men jeg vil godt sige, at jeg ville blive virkelig forundret, hvis hr. Jimmy Stahr ville fastholde, at den eneste måde, den brede idræt kan få oplysninger fra repræsentantskabet på, er ved denne særlige tappeventil. Det er da noget udsøgt sludder.

Tilbage er der vel egentlig kun at sige to ting. Den første er, at det er rigtigt, at vi i VS